

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 35.

Fjerde Session.

31te Møde.

Lørdagen d. 11. December.

(Forts.).

Finantsministeren (forts.): Min Hovedgrund til ikke at tilraade at optage i selve Loven nogen udførlig Beskrivelse af Driftsplanssystemet er egentlig Hensyn til selve Brændeviinsbrænderne. Naar man nemlig optager det i en Lov, navnlig i en constitutionel Lov, ved hvis Udførelse man ikke er berettiget til at tage Hensyn til tidligere administrative Afgjørelser, medmindre Loven indeholder en udtrykkelig Tilføining om en saadan Bemyndigelse for Regjeringen, — naar man, siger jeg, optager i Loven de detaljerede Controlbestemmelser, der skulle anvendes, saa kommer man i mine Tanker med Nødvendighed til at blive for streng; thi det kan jo ikke være Lovgivningsmagtens Mening at ville formulere disse Controlbestemmelser anderledes, end at Regjeringen tør tilraade dem som saadanne, at den derefter seer sig istand til at indbringe de Afgifter i Statskassen, der ved Loven ere tilføjede, og i saa Tilfælde maa Regjeringen, for ikke at udsætte sig for at faae for compli- cerede Bestemmelser, gjøre alt Sit til at faae dem fastsatte saa strengt og nøiagtigt som muligt; men derved bliver man bunden i Fremtiden, efter hvad jeg tillod mig at anføre om Virkningen af en constitutionel Lov, saaledes at man ikke senere kan fravige dem. Maaskee man hertil vil erindre: „Ja, saa kan man jo, for at give Regjeringen den Bemyndigelse, den behøver, tilføie i Loven en Paragraph om, at Regjeringen skal være beføiet til at tilstaae saadanne Lempelser i disse Controlbestemmelser.“ Dette maatte jeg rigtignok ogsaa i saa Fald meget tilraade, at noget Saadant blev tilføiet; men det er klart, at da have Controlbestemmelser ikke nogen Betydning, saasnart

der bliver tilføiet en Paragraph efter dem, hvorved man bemyndiges til at fratage dem. Jeg troer derfor, at det er naturligt at lægge dette i Administrationens Haand; og det er mig ogsaa bekendt, at f. Ex. i England, hvor man fra Fortiden har meget blodige Tolvanordninger, rører man, naaget man idelig og idelig forandrer Tarifferne, dog ikke ved disse Bestemmelser, fordi man holder sig til, at Administrationen nu engang sædvanemæssigt udfører disse Controlbestemmelser paa en lempelig Maade, og navnlig indretter det efter de forskjellige locale Forhold. Det er for Exempel ogsaa det, som hertilands vil være den gavnlige Følge af denne Lov, at Regjeringen behøver ikke at være strengere med Hensyn til de forskjellige Arter af Brænderier, end netop de locale Forhold foranledige. Med Hensyn til Kjøbstadbrænderierne vil der for Exempel behøves en langt mindre forud detailleret Driftsplan end med Hensyn til Landbrænderierne, paa Grund af den større Afstand, hvori Landbrænderierne ere beliggende. Dette er ikke nogen Prægravation for Landbrænderierne; thi den Gne er ikke noget andet Betsningsystem underkastet, end den Anden; men, at det kan ramme dem noget haardere og maaskee genere dem noget mere, er grundet i selve deres Beliggenhed, og staaer i Forbindelse med Forholdenes historiske Udvikling her i Landet, idet nemlig Brændeviinsproductionen hovedsagelig er henviist til Kjøbstæderne. Som bekendt, bestaaer der endnu en Kgl. Resolution, der i sin Tid er meddeelt Stændersamlingerne, hvorefter der endnu den Dag i Dag ikke meddeles Bevillinger til Landbrænderier i Stiftene, hvorimod der vel meddeles saadanne i Sylland. Naar altsaa det erede Udvalg har udtalt det Haab, at Regjeringen vil approbere en fast Driftsplan og faste Controlbestemmelser, saa vil det fremgaae af, hvad